

Панијум — број тринаест

Враћајући се у Панијум

Jeff Pippenger

2026-02-17

Од Кесарије Филипове до Кесарије Приморске, са заустављањем успут на Гори Преображења; Петар симболизује сто четрдесет и четири хиљаде који пристижу до путоказа празника Труба у линији сазданој на двама линијама од двадесет и два стиха из Левитске двадесет и треће, у спрези са пентекостном сезоном у Христово време. Левитска двадесет и трећа, крст, Педесетница и Корнилије који шаље по Петра — све се то доводи заједно, ред на ред, са симболизмом трећег, шестог и деветог часа.

Христос у трећи, шести и девети час на крсту, Петар у трећи и девети час на Педесетницу и Корнилије у девети час, Петар у шести час у Јопи и у трећи час у Цезареји Филиповој, повезују се са Данилом 11, стихови 13–15, јер је Цезареја Филипова уједно и Панијум.

Петар је на Педесетницу проповедао књигу пророка Јоила, а када је Петар изложио своју поруку дому Корнилијевом, Свети Дух се излио на незнабошце, као што се био излио на Јевреје на Педесетницу. Изливање Светога Духа за Јевреје, а потом и за незнабошце, представљало је праслику изливања Светога Духа у последњим данима. Изливање у последњим данима је двојако: почиње кропљењем на 9/11, које се на крају развија у објављивање Поноћног вапаја што сеже до недељног закона, а затим постаје силни поклич трећег анђела, где и када се позни дажд излива без мере.

Радуйте се, дакле, синови Сиона, и веселите се у Господу Богу своме; јер вам је дао рани дажд по мери, и пустиће вам да сиђе дажд, рани дажд и позни дажд у први месец. И гумна ће се напунити пшеницом, и каце ће се преливати вином и уљем. И надокнадићу вам године које изједоше скакавац, гризлица, гусеница и хрушт, велика војска моја коју послах међу вас. Јоил 2:23–25.

Петар представља оне који учествују у историји некадашњег умереног прскања од 11. септембра до недељног закона, а такође и позну кишу, која обнавља „године“ што представљају четири нараштаја све већег отпадништва лаодикејског адвентизма седмога дана, које су биле уништене. У храму, у девети час, Петар је изнео обнову година из књиге пророка Јоила.

Покајте се, дакле, и обратите се, да се избришу греси ваши, да дођу времена освежавања од лица Господњег; и да пошље Исуса Христа, који вам је напред проповедан; кога небо треба да прими до времена обновљења свега, о чему је Бог говорио устима свих својих светих пророка од постанка света. Јер Мојсије заиста рече оцима: Пророка као што сам ја подигнуће вам Господ Бог ваш између браће ваше; њега слушајте у свему што вам год каже. И биће да ће се свака душа, која не послуша тога Пророка, истребити из народа. А и сви пророци од Самуила и они који за њим говораху, колико их год

говорише, такође су најавили ове дане. Дела апостолска 3:19–24.

Брисање греха јесте завршно Христово дело у истражном суду, а брисање почиње од дома Божјег.

Јер је дошло време да суд почне од дома Божијега; а ако најпре од нас почиње, какав ће бити свршетак оних који се не поковавају јеванђељу Божијему? И ако се праведник једва спасава, где ће се јавити безбожник и грешник? Зато нека они који страдају по вољи Божијој повере чување душа својих Њему, чинећи добро, као верном Творцу. 1 Петрова 4:17–19.

Петар је на Педесетницу, а такође и у Корнилијевом дому у Кесарији на мору, разумео да се испуњава књига пророка Јоила. Педесетница представља закон о недељи када је суд довршен за дом Божји, а затим прелази на незнабошце. Његова порука у време закона о недељи јесте иста она порука која се објављује при доласку Поноћног поклича. Алфа-објава је почетак пророчког раздобља које се завршава омега-објавом. Петар представља оне који објављују поруку, а порука отпочиње својим оснажењем, које је означено одвезивањем магарца ислама. Магарац је одвезан да означи почетак Поноћног поклича, а поново је одвезан код закона о недељи, што је завршетак Поноћног поклича.

Петар, дакле, такође представља оне који су изнели предсказање о удару ислама на Сједињене Државе. Петрова порука у Поноћном поклику представља исправку поруке која је означила прво разочарање и почетак времена одлагања. Петар, дакле, представља оне који објављују поруку Поноћног поклича, а који су прошли први темељни испит што је наступио 2024. године и завршио се 8. маја 2025. избором првог америчког папе, у испуњењу четрнаестог стиха једанаесте главе књиге пророка Данила.

Период од Празника труба до Педесетнице јесте трећи, и лакмус-тест, пентекостног раздобља представљеног у Левитској двадесет трећој. Начело о три анђела које је Сестра Вајт истакла такође је једноставно основна математика. Она истиче да не можете имати трећу поруку без прве и друге. Пошто Петар проповеда књигу пророка Јоила у време пентекосталног недељног закона, онда он такође поучава о Јоилу на почетку објављивања поруке Поноћног вапаја, што је лакмус и трећи тест пентекостног раздобља. Петар, дакле, представља верне током тростепеног процеса испитивања који је отпочео када је Откривење Исуса Христа било отпечаћено, почевши од 31. децембра 2023. Ако је Петар присутан на трећем кораку, он је морао проћи и претходна два корака, јер не можете имати треће без првог и другог.

Раздобље запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде отпочело је 11. 9. и отворило тростепени процес испитивања, представљен трубним позивом од 11. 9. на повратак темељима, а затим је дошао испит првог разочарања од 18. јула 2020. Трећи испит ове историје јесте недељни закон. Пророчка пустиња наступила је 18. јула 2020, и унутар тог раздобља пустиње, у јулу 2023. један „глас“ почео је да виче, а затим је 31. децембра 2023, двадесет и две године после 11. 9, отпочело скидање печата с Откривења Исуса Христа. Од 2023. до недељног закона (када се изврши савршено испуњење 2.300 дана) препознаје се

раздобље од 2023. до недељног закона као оно које почиње са „23“ и завршава се са „23“, јер затворена врата 22. октобра 1844. представљају праслику затворених врата при недељном закону. Пророштво о 2300 година представљено је са „23“ у 2.300.

1844. година била је завршетак историје првог и другог анђела. Та историја је започела доласком првог анђела 1798. године, а окончала се четрдесет шест година касније, 1844. Те четрдесет шест година представљају милеритски храм у који је Христос изненада дошао 1844. Људски храм је устројен на основу „23“ хромозома и код мушкарца и код жене, те се тако „23“ означава као симбол дела које је Христос започео 1844. године. То дело било је да сједини своје божанство с нашом људском природом. Исус употребљава природни свет да би приказао духовно, а дело које је започело 1844. године, на завршетку 2.300 година, представљено је спајањем „23“ мушка хромозома са „23“ женска хромозома. Када мушкарац ступи у брак са женом, они постају једно тело, а брак је оно што је Христос започео 1844. године. Затворена врата 1844. године подударају се са затвореним вратима недељног закона, а симбол тих затворених врата јесте „23“.

Од 31. децембра 2023. до „23“ недељног закона означава се период који почиње алфа „23“ и завршава се омега „23“. Он такође представља период храма сто четрдесет и четири хиљаде. Та иста историја је фрактал од 9/11 до недељног закона. 1844. је представљена бројем „23“, и она означава почетак истражног суда над мртвима. 9/11 означава почетак истражног суда над живима, и стога 9/11 такође поседује број „23“. Период од 9/11 до недељног закона јесте период са алфа „23“ и омега „23“. Од 2023. до недељног закона јесте фрактал од 9/11 до недељног закона, и то је место где се подиже храм сто четрдесет и четири хиљаде. Милеритски храм био је период од четрдесет и шест година, али у последњим данима времена више нема; и милеритских четрдесет и шест година на почетку адвентизма представља истоветан период на завршетку адвентизма, а тај период почиње и завршава се са „23“, производећи милеритски број четрдесет и шест.

Све три те историје представљају тростепени процес испитивања (милерити, 11. септембар до недељног закона и 2023. до недељног закона). Та историја је започела трубним позивом Михаила, који је васкрсао Мојсија и Илију 31. децембра 2023. године, а када Михаило, који је Христос, васкрсава, Он то чини уз звук трубе.

Јер ће сам Господ сићи с неба с покличем, с гласом арханђела и с трубом Божјом; и мртви у Христу васкрснуће најпре. 1. Солуњанима 4:19.

Михаило је арханђео, и његов глас, у заједници с трубом Божјом, васкрсава; а Посланица Јудина нас обавештава да је Михаило васкрсао Мојсија.

Али Михаило арханђео, кад се препираше с ђаволом и расправљаше око Мојсијева тела, не усуди се да против њега изрекне погрдну осуду, него рече: Господ да ти запрети. Јуда 1:9.

Христос је, као Михаило арханђео, 31. децембра 2023. године открио Откривење о Себи, када је потом васкрсао Мојсија и Илију, два сведока који су били убијени 18. јула 2020.

године. Затим је наступио алфа спољашњи тест темеља. Анђео који је сишао 11. септембра затрубио је Јеремијиним трубом позивајући верне назад на милеритске темеље, а упоредо с тим, Михаилова труба увела је тест темеља. Тај тест је представљен у Данилу 11:14, где „разбојници твога народа“ успостављају спољашње виђење. Милерити су препознали да је Рим тај који је испунио овај стих и успоставио виђење.

Од 8. маја 2025. године отпочело је подизање храма на камену угаоном и темељном. Тридесет година после 1996 — када је порука, отпечаћена 1989, била формално утврђена — отпочео је процес формалног утврђивања поруке отпечаћене 31. децембра 2023. године.

Формализација поруке из 1989. године, извршена 1996, уследила је двеста двадесет година након што је њен историјски предмет ступио на сцену 1776. године. Отпечаћивање 2023. године уследило је двадесет и две године након што је формализација из 1996. потврђена 11. септембра 2001. године, кроз пророчко испољавање ислама.

Петар представља веснике ове свете историје који полажу и пробу темеља и пробу храма. Проба храма обухвата исправљање неуспеле поруке од 18. јула 2020. Тридесет година након што је порука из 1989. била формализована 1996. године, проба храма укључује дело исправљања, а затим поновног објављивања поруке о исламском удару на Нешвил, Тенеси. Формализација поруке из 1989. године била је представљена објављивањем часописа под називом Time of the End 1996. године. Часопис је обрађивао последњих шест стихова 11. поглавља Књиге пророка Данила и указивао је на недељни закон у Сједињеним Америчким Државама. Провиденцијално, неактивна служба која је већ годинама раније била названа Future for America била је предата нашој служби од стране претходних директора те службе, који нису имали светлости о поруци из 1989. године.

Године 1996, наша служба је постала Future for America, и објављена је публикација која је изложила поруку што је поистоветила будућност Америке онако како је представљена у последњих шест стихова једанаесте главе Данила. Сједињене Државе започеле су свој пророчки успон 1776. године, а „22“ године касније, у време свршетка 1798. године, Сједињене Државе отпочеле су своју улогу као шесто царство библијског пророштва, „220“ година после 1776. Године 1996, порука о Сједињеним Државама у пророштву била је формализована. „220“ година од 1776. године, и „22“ године од те тачке до 1798, повезују се са Вилијамом Милером, који је одржао своје прво јавно предавање 1831. године, „220“ година после објављивања Библије краља Џејмса. Почетак и завршетак адвентизма наглашавају формализацију поруке која је запечаћена укинута у време свршетка.

Тридесет година после 1996, 2026. године, испит храма обухвата дело исправљања поруке од 18. јула 2020. Тако је алфа-порука из 1989, порука за последњу генерацију која је формализована 1996. године, започела раздобље од тридесет година које се окончао испитом да се једна порука исправи и формализује. Тих тридесет година представљају симбол свештенства сто четрдесет и четири хиљаде, који ће формализовати поруку Поноћног поклича. Петар представља оне који извршавају то дело током раздобља другог омега-испита храма.

Sestra Vajt nam kazuje da Bog dopušta da zabluda uđe među Njegov narod, sa ciljem da ga podstakne na proučavanje.

„Бог ће пробудити Свој народ; ако друга средства закажу, јереси ће ући међу њих, које ће их просејати, одвајајући кукољ од пшенице. Господ позива све који верују Његовој речи да се пробуде из сна. Дошла је драгоцену светлост, прикладна за ово време. То је библијска истина, која показује опасности које су непосредно пред нама. Та светлост треба да нас наведе на марљиво проучавање Светога писма и на најстроже испитивање ставова које заступамо.”

Ова изјава је део одломка који ће у целини завршити овај чланак. У чланцима и на нашим суботњим Zoom састанцима, побркао сам неке симболе у нашем разматрању текста Данила 11:10–15, и премда смо извршили неопходне исправке, био сам одвраћен од тога да приведем закључку низ чланака о Панију — бици која води ка недељном закону. Сада је време да се вратимо Панију, а када то учинимо, имаћемо и додатну линију доказа коју представља Петар у Цезареји Филиповој, која је Панијум.

Сада ћемо се вратити нашем разматрању стихова десетог до шеснаестог једанаесте главе Данила, који приказују скривену историју четрдесетог стиха. Стали смо у септембру, тако да је прошло отприлике пет месеци.

„Петар подстиче своју браћу да ,узрасту у благодати и у познању Господа нашега и Спаса Исуса Христа‘. Кад год Божји народ узраста у благодати, он ће непрестано стицати јасније разумевање Његове речи. Разазнавање нову светлост и лепоту у њеним светим истинама. Тако је било у историји цркве у свим вековима, и тако ће се наставити до краја. Али када истински духовни живот опада, увек је постојала тежња да се престане напредовати у познању истине. Људи остају задовољни светлошћу коју су већ примили из Божје речи и обесхрабрују свако даље истраживање Писма. Постају конзервативни и настоје да избегну расправу.“

„Чињеница да међу Божјим народом нема никакве распре нити узнемирености не треба да се сматра коначним доказом да се они чврсто држе здраве науке. Постоји разлог за страховање да можда не разликују јасно истину од заблуде. Када проучавање Светога писма не покреће никаква нова питања, када не настаје никакво разилажење у мишљењу које би навело људе да сами истражују Библију како би се уверили да имају истину, тада ће многи сада, као и у древна времена, приањати уз предање и клањати се не знајући чему.”

„Показано ми је да многи који тврде да познају садашњу истину не знају у шта верују. Они не разумеју доказе своје вере. Немају право уважавање дела за садашње време. Када дође време кушње, има људи који сада проповедају другима, а који ће, испитујући ставове које заступају, увидети да има много ствари за које не могу дати никакво задовољавајуће образложење. Док не буду тако испитани, неће знати колико је велико њихово незнање. А има и многих у цркви који узимају здраво за готово да разумеју у шта верују; али, док не настане расправа, не познају сопствену слабост. Када буду одвојени од оних исте вере и приморани да стоје појединачно и сами како би објаснили

своје веровање, изненадиће се када виде колико су им нејасне мисли о ономе што су прихватили као истину. Извесно је да је међу нама дошло до удаљавања од живог Бога и окретања људима, стављајући људско на место божанске мудрости.

„Бог ће покренути свој народ; ако друга средства закажу, међу њих ће ући јереси, које ће их просејати, одвајајући кукољ од пшенице. Господ позива све који верују Његовој речи да се пробуде из сна. Дошла је драгоцену светлост, прикладна за ово време. То је библијска истина, која показује опасности што су управо пред нама. Та светлост треба да нас наведе на марљиво проучавање Светога писма и на најстроже испитивање ставова које заузимамо. Бог жели да се све стране и сва начела истине темељно и истрајно истражују, с молитвом и постом. Верници не треба да почивају у претпоставкама и нејасно одређеним појмовима о томе шта сачињава истину. Њихова вера мора бити чврсто утемељена на речи Божјој, тако да, када дође време кушања и када буду изведени пред већа да одговарају за своју веру, могу бити кадри да дају разлог за наду која је у њима, с кротошћу и страхом.

„Узбуркавајте, узбуркавајте, узбуркавајте. Предмети које износимо свету морају за нас бити жива стварност. Важно је да, бранећи учења која сматрамо темељним чланцима вере, никада не допустимо себи да употребљавамо аргументе који нису у потпуности здрави. Такви могу послужити да ућуткају противника, али не одају част истини. Треба да износимо ваљане аргументе, који неће само ућуткати наше противнике, него ће издржати и најтешње и најпродорније испитивање. Код оних који су се образовали као полемичари постоји велика опасност да неће правично поступати с Божјом речју. У суочавању с противником треба да нам буде озбиљан циљ да предмете излажемо на такав начин да у његовом уму пробудимо уверење, уместо да настојимо само да улијемо поуздање вернику.“

„Какво год да је човеково интелектуално напредовање, нека ни за тренутак не помисли да нема потребе за темељним и непрестаним истраживањем Светога писма ради веће светлости. Као народ, позвани смо да појединачно будемо проучаваоци пророштва. Морамо будно и ревносно стражити да бисмо разабрали сваки зрак светлости који нам Бог буде пружио. Треба да ухватимо прве трачке истине; а кроз молитвено проучавање може се задобити јаснија светлост, која се може изнети пред друге.

„Када је Божји народ спокојан и задовољан својом садашњом просветљеношћу, можемо бити сигурни да Он неће имати наклоности према њима. Његова је воља да они непрестано напредују како би примали умножену и све већу светлост која их обасјава. Садашње држање цркве није угодно Богу. Увукао се дух самопоуздања који их је навео да не осећају потребу за више истине и већом светлошћу. Живимо у времену када сатана делује с десне и с леве стране, испред и иза нас; а ипак ми као народ спавамо. Бог хоће да се чује глас који ће Његов народ пробудити на деловање.

„Уместо да отворе душу да прими зраке светлости са неба, неки су радили у супротном правцу. И путем штампе и са проповедаонице изношени су ставови у погледу надахнућа Библије који немају одобрење Духа нити речи Божје. Извесно је да ниједан човек ни скупина људи не треба да се подухвате да износе теорије о предмету од тако велике

важности без јасног ‘Овако говори Господ’ које би их поткрепило. А када се људи, окружени људским слабостима, погођени у већој или мањој мери утицајима који их окружују, и имајући наследне и стечене склоности које су далеко од тога да их чине мудрима или небески усмеренима, подухвате да изведу на суд реч Божју и да пресуђују шта је божанско, а шта људско, они раде без савета Божјег. Господ неће дати напредак таквом делу. Последице ће бити погубне, како по онога који се њиме бави, тако и по оне који га прихватају као дело од Бога. Скептицизам је пробуђен у многим умовима теоријама које су изношене о природи надахнућа. Ограничена бића, са својим уским и кратковидим гледиштима, сматрају себе способнима да критикују Писма, говорећи: ‘Овај одломак је потребан, а онај одломак није потребан и није надахнут.’”

„Христос није дао никакво такво упутство у погледу старозаветних Светих списа, јединог дела Библије који је народ Његовог времена поседовао. Његова учења била су намењена томе да њихове мисли усмере ка Старом завету и да јаснијом светлошћу обасјају велике теме које су тамо изложене. Вековима се народ Израиљев одвајао од Бога и изгубио из вида драгоцене истине које им је Он био поверио. Те истине биле су прекривене сујевѣрним облицима и обредима који су скривали њихов прави значај. Христос је дошао да уклони наслаге које су помрачиле њихов сјај. Он их је поставио, као драгоцену камењу, у ново окружење. Показао је да, далеко од тога да презире понављање старих, познатих истина, Он је дошао да учини да се оне појаве у својој правој сили и лепоти, чију славу људи Његовог времена никада нису били разабрали. Као сам Аутор ових откривених истина, могао је народу открити њихово право значење, ослобађајући их погрешних тумачења и лажних теорија које су вође усвојиле да би одговарале њиховом сопственом непосвећеном стању, њиховом недостатку духовности и љубави према Богу. Он је одстранио оно што је овим истинама одузимало живот и животворну силу, и вратио их свету у свој њиховој првобитној свежини и снази.“

„Ако имамо Духа Христовог и ако смо сарадници с Њим, на нама је да наставимо дело које је Он дошао да изврши. Истине Библије поново су постале замрачене обичајем, предањем и лажном науком. Погрешна учења популарне теологије учинила су хиљаде и хиљаде скептицима и неверницима. Постоје заблуде и недоследности које многи осуђују као учење Библије, а које су у ствари лажна тумачења Светога писма, усвојена током векова папске таме. Мноштво је наведено да негује погрешну представу о Богу, као што су и Јевреји, заведени заблудама и предањима свога времена, имали лажну представу о Христу. ‘Да су је познали, не би распели Господа славе.’ На нама је да откријемо свету прави Божји карактер. Уместо да критикујемо Библију, тражимо да, поуком и примером, представимо свету њене свете, животворне истине, да бисмо ‘објавили врлине Онога који вас дозва из таме у своју чудесну светлост.’”

„Зла која су се постепено увлачила међу нас неосетно су одвела појединце и цркве од страхопоштовања према Богу и затворила приступ сили коју Он жели да им да.

„Браћо моја, нека реч Божја стоји управо онаква каква јесте. Нека се људска мудрост не усуди да умањи снагу иједне изјаве Светога писма. Свечано проклетство у Откривењу треба да нас опомене да не заузимамо такав став. У име свога Господара налажем вам:

‘Изуј обућу своју с ногу својих, јер је место на којем стојиш света земља.’“
Сведочанства, књига 5, 707–711.